

- אח"כ בא אצלי צור, מי שחיה ציר בארגנטינה. אפשר להקים חנועה חלוצית ולהביא לידי מכסיסום של 1000 חלוצים - אבל לא ע"י הטמלגות, יש אפשרות גם של עליה מומחים - רופאים, חימאים, מהנדסים.

שואל על הקו בצרפת. הסברתי לו חשיבות הידירות הצרפתית, העזרה הצבאית שנהנה לנו - ושיפעל בקרב הנוער היהודי הצרפתי - לקרב ליחידות ולמקורותיה.

18.9.53, יום ו' ט' תשרי תשי"ד

הזמנתי אצלי את כל לברר בעית ייצוב המחירים ומאזן מסבע חוץ. גם ישוב בעוד כשנים עשר יום, החבורה עסוקה עכשיו בשלושה דברים: חכנית שילומין, ייצוב המחירים, חכנות לועידה. הדבר האחרון דחוף וידרוש מהם כטובעים. הצבתי לכל שתי שאלות: ייצוב מחירים - וחטלקות מההענקת האמריקנית. אמרתי לו שהייתי מאוד רוצה להגיד לאמריקאי חודה, אבל אין אנו רוצים כסף.

חכנית ממורטת לייצוב מחירים יוכלו להכין רק לאחר שיגמרו החכנות לועידה; חכנית הייצוב הדרוש 3-4 שבועות, ועל פי זה זה יחיה מוכן בסוף אוקטובר. לפי שעה הוא חוזר על מה שאמר לי בסיומסום הוצאות התקציב (בעיקר בתקציב המיוחד), הגדלת חגביה במסים, צמצום אשראי שיביא לחוסר עבודה זמני, אבל לא חסור ולא ממושך. הטתלקות מההענקת חגרום נזק רב.

אנו מוציאים עכשיו כ-300 מיליון דולר לאימפורט, מזה 50 מאכספורט. השאר
בא מן החוץ ושילומין כ-75 מיליון. ביסול ההענקת יצמאם היבוא. יבוא.
אנו מוציאים כמאתיים מיליון על יבוא מצרכים, כחמשים על יבוא צרכי פחות,
כשלושים - חמשים לצרכי יצוא. יהיה הכרח לקצץ ביבוא מכוונות לפחות חבורה,
מכרות; יהיה הכרח להפסיק הבנין (בגרמניה לא בנו לשיכון, רק לחעשיה),
ויהיה הכרח לקצץ צמצא, בשר, דגים, סוכר ועוד. ויהיה הכרח אז בקיצוב
ופיקוח על מחירים.

מתי בערך נגיע לעצמאות כלכלית? בעוד 14-15 שנה (11) יעייין
בשאלותי ויביש לי מסקנות.

23.9.53, יום ד' יד' חשו

המשכתי בבירורים עם צה"ל. (יש ססינוגרמות) ביום א' בבוקר במסכה;
אח"צ הזמנתי כמה מורים מחברי המרכז מכל המסלגות לדון אחם על הגשמת סעיף ב'
של חוק החינוך ועל בקשה דינור לחוסף 2 שעות ל-30 שעות הלימוד. בובר
הראשון מצאתי הבנה. הם רוצים שאמבש עם כינוס המורים להרצות על סעיף ב';
בדבר השני - נחגלה אי רצון, וגם דינור לא הצליח להסביר ההכרח שבדבר,
הצעתו להם לבחור ועדה משותפת לבירור הדבר. גם הצעתי להם פגישת לדון על
סידור היחסים בין הסת' המורים ובין המדינה על מנת למנוע שביחות ואיומי
שביחות. הסכימו לכך.